

HIERONYMI TREVTLERI
Jurisconsulti Selectarum Disputationum,

Ad

IVS CIVILE
IVSTINIANÆVM,
QUINQVAGINTA LIBRIS
PANCOTARVM COMPREHENSVM,
Resolutiones absolutissimæ,

Auctore

HELFRICO VLTRICO HVNNIO, I.V.D.
& in Academia Gießena Professore pu-
blico ordinario.

CVM PRIVILEGIO CAESAREO
ad sexennium.

*Auctor
Hunnio*

*Damm
Catholici*

FRANCOFVRTI,
Apud Iohannem Iacobum Porcium.
M DC XXIV,

VOLVIVINIS PRIMI DISPVATIONIS PRIMÆ,

De

IUSTIA ET IVRE,

QVÆSTIO I.

I.	An ius devinctus à iura? fol. 3	XV.	Virum iurisprudencia proprie lo-
II.	An iustitia recte dicitur constans ac perpetua volit? 4	XVI.	quando sit scientia? 27
III.	An pro amico iudicari si ob iuris ignorantiam nobis constare iudici, pro vicinorum pro-	XVII.	Quam sint iuris precepta & quo-
IV.	An in definitione h. recte adda- tur Tribuer 11	XVIII.	modo ab invicem distinguantur? 30
V.	An Iustinianus posit & defi- niverit iustitiam? ibid.	XIX.	Quotplex sit ius? 32
VI.	An Iustinianus idem iusti- tiam definiat? ibid.	XX.	An ius publicum sit ex preceptis Na-
VII.	Ius quod à iustitia dicitur, quod nam sit? 12	XXI.	turalibus Gent. & Civil. collo-
VIII.	An ius nostrum iustitiam re- digi possit? 13	XXII.	clum? 33
IX.	An iurisprudencia ratione nra- tur? 14	XXIII.	Quomodo ius naturale sit immuta-
X.	An quicquid in iure, idem & bonum sit, ac v? 18	XXIV.	bile? 34
XI.	Quid sit equitas? 19	XXV.	Cum iuris necessaria & legitima de-
XII.	Virum equitas sit scripta & non scripta? 20	XXVI.	fensio? 36
XIII.	An equitas iuri iuris rigori sit praeferenda? 22	XXVII.	An pudicitiam liceat armis defende-
XIV.	Virum iurisprudencia de defi- nitione, quod iuris atque iustitiam iustitia iustitia iustitia atque iustitia? 26	XXVIII.	re cum interfectione adversarij? 39
			An in foro poli & conscientia defen-
			sio sit permittenda? ibid.
			An pro defensione terram liceat ad-
			versariam occidere? 41
			Virum personas necessarias aliquis
			tenatur adversus invasorem de-
			fendere, etiam cum nec adversa-
			ri, si aliter non possit illas personas
			defendere? 44
			Quomodo probanda sit defensio ne-
			cessaria? 45
			Quamam poena sit afficiendus, qui
			moderamen inculpata tutela ex-
			cedit? 47
			An matrimonium sit iuris natura-
			lis? 48

DE IUSTITIA ET IVRE THESIS I.
DISPUTATIONIS PRIMÆ

De

IUSTITIA ET IVRE

THESIS PRIMA.

Resolutio.

IUSTITIA, quæ totius iuris nostri finis est vnicus & adæquatus, auctore Vlpiano, ius deriuatur *l. i. in pr. ff. de iust. & iur.* Quod etsi à multis in dubium reuocetur, mihi tamen verissimum videtur, cum testimonio tanti Icti, ipsiusq; Imperatoris Iustitiani, admodum perspicuo nitatur.

Qui in contrariam discedunt sententiam, mouentur potissimum autoritate Ciceronis, qui *lib. de LL.* iustitiam ait, esse obtemperatiouem scriptis legibus institutisq; populorum, vnde dicendum videtur, iustitiam esse posteriorem legibus ac iure, ac iustitiam potius à iure, quàm contrà, ius à iustitia, appellatam esse.

Cui accedit testimonium omnium Grammaticorum, statuentium iustitiam, origine verbi à iure appellatam esse. Ut nunc taceam alia fundamenta, tam ex iure, quam ex scriptis Philosophorum petita, quæ recensui & refutaui *lib. i. tract. i. q. 8. variar. resol. iur. civil.*

Mihi sententia Autoris nostri, quæ etiam communis est, circa propositam controuersiam perplacet, quòd nempe distinguendum sit inter ius constitutum, siue id quod semper æquum & bonum est, & inter ius, quod artem iuris seu iurisprudentiam denotat, ita vt priorimodo ius acceptum, non iustitia deriuetur, sed à iubendo, vt cuius potestas sit præcipere ea & iubere, quæ Reipub. aut priuatum sunt utilia: Idque vel verbis absolutè imperando, aut relate, vt vetando, permittendo, vel rebus & exemplis, vt puniendo *l. i. ff. de ll.*

Non obstante eo, quòd hæc notatio non sit conuertibilis cù suo notato, cum multa sint iussa priuata, quæ minimè vim iuris obtineant, cuiusmodi sunt iussa parentum, dominorum, præceptorum, &c.

Nam non est hoc bonæ notationis requisitum necessarium, vt sit cum suo notato conuertibilis, prout arguit notatio testamenti proposita in *pr. Instit. de testam. orden.* Itemque notatio mutui, proposita in *prin. Instit. quib. mod. re contrah. oblig.*

Quòd autem ius potius dictum est à iubendo, licet alia plura sint iussa, eius hanc rationem reddit Donellus, quòd nempe ius, per excellentiam, iussi nomen mereatur, cum in eo præter cætera præcipua sit & efficax, cum iubentis potestas, tum iussus autoritas. Posteriore modo ius acceptum, quo scilicet artem iuris, seu iurisprudentiam significat, rectè dicitur descendere à iustitia, & hac posterius esse, id quod Guacius hoc argumento probat: *Omnis, inquit, ars posterior est eo, quod arte illa continetur.* Iam vetò arte iuris, seu arte æqui & boni continetur iustitia. Ergo ius, quatenus artem significat, posterius est iustitia.

Atque hoc ipsum voluisse Vlpianum in *l. l.* colligitur ex ipso legis contextu: cum enim Iurisconsultus dixisset: iuri hoc est præceptis iuris, operam daturum nosse oportere, vnde nomen iuris descendat, in continenti subiicit. Ius à iustitia descendere, huicque iterum è vestigio subiungit: Ius esse artem æqui & boni, vt ita & antecedentia & consequentia liquidò ostendant, per ius eo in loco Vlpianum intellexisse artem iuris.

lit. A.
uarst. l.
in ius deri-
uentur à Iu-
sticia?

§. vii. maior. ff. locat. non agitur de contractu innominato, ex quo patet per verbum nascitur actio, sed de locatione conductione paritaria, unde locati conductione actio proficiscitur.

RESOLVTIO THESIS

Duodecima.

DE actione in factum præscriptis verbis hætenus dictum est, subiicitur nunc actio in factum in specie sic dicta, quæ ex sententia nostri Authoris duplex est: civilis & prætoriam: civilem eam appellat,

quæ circa conventionem alicui legi ex mente & interpretatione ipsius accommodatur. l. ii. ff. hacten. quam & utilem appellari supra suo loco demonstrauimus, & Iustinianus noster aperte testatur in §. vlt. Inst. de L. Aquil. Actio vero prætoriam in factum eam dicunt, quæ mente & sententia legis et stante à prætore vel adiuvandò vel supplendì iuris civilis gratia comparatur. l. ii. ff. de præscript. verb. Actioque absolute in factum eam dicitur. d. §. fin. Inst. de L. Aquil.

Finis huius voluminis prioris

